

op Bali twee soorten, nl. de soekoen en de timboel. De vruchten van den eersten hebben eene gladde schil en worden door de inlanders in lange schijven gesneden en zoo gestoofd of gebakken. De timboel daarentegen, kenbaar aan de doornachtige huid en zijn vele pitten (die gekookt wel iets van den smaak van tamme kastanjes hebben), doet gewoonlijk dienst als groente bij de rijst.

Over de veld- en tuinvruchten, alsmede over de voor den uitvoer bestemde kultuur-producten hopen wij later te spreken, als wij over den landbouw handelen. We moeten nu nog een enkel woord zeggen van de dierenwereld op Bali.

Nog meer dan de plantenwereld, kan men het de fauna van Jong Holland aanzien, dat wij ons hier op een punt bevinden, waar de beide stroomingen, die van west en oost zich over Insulinde komen uitgieten, zich in elkander verliezen. Wij missen hier dieren, die op Java nog gevonden worden, terwijl het vaderland van anderen eerst op Lombok aanvangt. Van weêr andere soorten treft men alleen op de west- of oostkust eenige exemplaren aan. Zoo, om een paar voorbeelden te noemen, zoekt men op Bali te vergeefs naar den neushoorn, waarvan Java nog ééne soort aanwijst, ← terwijl Sumatra ook den tweehoornige bezit. Tijgers komen wel in betrekkelijk grooten getale voor, doch hoofdzakelijk in het westen. Ook wordt het als eene groote zeldzaamheid beschouwd, als zich ergens een matjan toetoel vertoont. Het zijn speciaal de dorèng, die hier thuis behooren. Ook mist men op Bali den wilden stier. Alleen in Boelèlèng en Djambrana houden zich eenige wilde karbouwen op, waarop nu en dan door de grooten des lands wordt jacht gemaakt. Pauwen zijn zeldzaam, op Lombok geheel onbekend. Evenzoo mist men op laatstgenoemd eiland de wilde katten en het muskusdier, die op Bali nog voorkomen.

Van de apenfamilie kent men op Jong Holland slechts de pètoe of zwarte- en de bodjog of grijze soort. Landak